

Antenor, Julio i reszta świata

Scenariusz 1 - wprowadzenie do edukacji globalnej

CELE OGÓLNE ZAJĘĆ

Celem zajęć jest przybliżenie uczestnikom tematów z zakresu edukacji globalnej,

- zapoznanie z zakresem edukacji globalnej
- zwrócenie uwagi na globalne problemy, którym stawiają czoła dzieci i młodzież w krajach rozwijających się
- zachęcenie do działania na rzecz rozwiązywania problemów globalnych
- uwrażliwienie na współzależności istniejące na świecie

CELE DYDAKTYCZNE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ

- uczeń wyjaśnia czym zajmuje się edukacja globalna
- uczeń wskazuje na najważniejsze problemy rozwojowe świata
- uczeń dostrzega zależności pomiędzy swoimi wyborami i działaniami, a problemami globalnymi

METODY PRACY: burza mózgów, dyskusja, ćwiczenie w podgrupach, praca z tekstem, quiz

FORMY PRACY: indywidualna, grupowa, zbiorowa

CZAS TRWANIA: 2 godziny lekcyjne

PRZEBIEG ZAJĘĆ	MATERIAŁY I POMOCE DYDAKTYCZNE	KOMENTARZ I WSKAZÓWKI METODYCZNE
WPROWADZENIE 10 MINUT		
1. Rozpocznij zajęcia od zapisania na środku tablicy hasła: EDUKACJA GLOBALNA i zaproś uczniów do udziału w burzy mózgów. 2. Zapytaj uczniów, z czym im się kojarzy, co ich zdaniem oznacza, czym się zajmuje edukacja globalna . Wysłuchaj wszystkich odpowiedzi, ale zapisuj tylko te, które faktycznie są związane z hasłem EDUKACJA GLOBALNA. Pomagaj uczniom odnaleźć właściwe określenia, naprowadzaj ich na właściwy trop.	Załącznik 1 Edukacja globalna: tematy, cele, zasady	W zależności od poziomu edukacyjnego, na którym realizowane są zajęcia, wprowadzenie w temat może trwać dłużej lub krócej.

<p>Na tablicy powinny znaleźć się następujące słowa-klucze: prawa człowieka, zrównoważony rozwój, demokracja, ubóstwo, konsumpcja, sprawiedliwy handel, migracje i uchodźcy, zasoby naturalne, ochrona środowiska</p> <p>3. Kiedy już ustalicie wspólnie, czym zajmuje się edukacja globalna, zapytaj uczniów, jakie są jej cele, czemu ona służy, z jakiego powodu jest częścią edukacji szkolnej. Odpowiedzi zapisz na tablicy, dodając cele, których nie wymienili uczniowie: zdobycie wiedzy o świecie, świadomość globalnych zależności, trwała zmiana postaw, zaangażowanie na rzecz zmian na świecie, zmiany na świecie.</p> <p>4. Następnie opowiedz uczniom o tym, jaka jest edukacja globalna: że ma pobudzać do myślenia i wyciągania wniosków, że o wiele bardziej chodzi w niej o szukanie powiązań i zależności niż o uczenie się na pamięć konkretnych danych, że promuje zrozumienie i empatię, pomaga przełamać stereotypy, pokazuje znaczenie działań podejmowanych przez jednostki, zachęca do zaangażowania się w rozwiązywanie globalnych problemów.</p> <p>Na podsumowanie powiedz, że to właśnie edukacja globalna będzie tematem dzisiejszych, oraz i kilku najbliższych zajęć, że będziecie poruszać na zajęciach wypisane na tablicy tematy, właśnie po to, aby zwiększyć wiedzę i problemach globalnych i zachęcić uczniów do zaangażowania w ich rozwiązanie.</p> <p>Powiedz, że zajęcia będą przebiegały w formie angażującej uczniów do myślenia i działania, że będziemy uczyć się od siebie nawzajem.</p>		<p>Praca z uczniami z klas 4-6 będzie wymagała od nauczyciela większej dyrektywności w przedstawianiu tematu, natomiast podczas zajęć z uczniami gimnazjum i liceum będzie można w większym stopniu wykorzystać ich wiedzę i jedynie podsumować zebrane wiadomości.</p>
NAZYWAM SIĘ ANTENOR (10 MINUT CZĘŚĆ 1 + 25 MINUT CZĘŚĆ 2 + 15 MINUT CZĘŚĆ 3)		
<p>1. Rozpocznij to zadanie od pokazania uczniom zdjęcia CHŁOPCA i przyczep je do tablicy tak, aby były widoczne dla wszystkich. Następnie zadaj uczniom pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skąd waszym zdaniem jest ten chłopiec? • Czym się zajmuje, na co dzień? • Czego się obawia, czym się martwi? • Jakie są jego marzenia? <p>Po wysłuchaniu odpowiedzi uczniów opowiedz im krótko o Antenorze.</p> <p>Antenor jest nastolatkiem z Peru, od kilku lat mieszka w domu dla dzieci ulicy. Jego rodzice byli bardzo ubodzy i nie</p>	<p>Załącznik 2: Zdjęcie Antenora wydrukowane w formacie A4, magnesy, lub masa mocująca.</p> <p>Załącznik 3 (wersja A/B/C) Kartki z wydrukowanym opisem sylwetki Antenora (po</p>	<p>Opis sylwetki Antenora opracowany jest w trzech wersjach odpowiednich dla poszczególnych etapów edukacyjnych. Dla II etapu- wersja A, dla III etapu – wersja B i dla IV etapu edukacyjnego-</p>

<p>dali rady zająć się wychowaniem swoich dzieci. Antenor uczy się w szkole, i marzy, aby w przyszłości zostać dziennikarzem.</p> <p>2. Następnie podziel uczniów na zespoły 4-5 osobowe, wręcz im karty pracy ze zdjęciami i informacjami o dzieciach, a na tablicy zapisz pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jakie problemy społeczne/ ekonomiczne/ zdrowotne dotyczą kraj, z którego pochodzi Antenor? • Z jakiego powodu Antenor i jego bracia doświadczają takich trudności? Co Waszym zdaniem doprowadziło do takiego stanu rzeczy? • Co należałoby zrobić, aby rozwiązać te problemy? <p>Daj uczniom duże kartki i flamastry, aby zapisali na nich swoje odpowiedzi.</p> <p>Zachęć ich do wykorzystania w tym zadaniu wiedzy z historii, geografii, wiedzy o społeczeństwie, oraz do odszukania potrzebnych informacji w atlasie geograficznym lub encyklopedii.</p> <p>Tę część zadania uczniowie powinni zakończyć po około 20-25 minutach pracy.</p> <p>3. Następnie (po przerwie) zaproś uczniów do omówienia odpowiedzi na forum klasy. Przy omówieniu podkreśl, jak istotne dla zwykłych ludzi okazują się różne decyzje polityczne i ekonomiczne podejmowane przez rządy państw lub instytucji międzynarodowych. Omawiając z uczniami propozycje rozwiązań nakieruj ich na myślenie o tym, co oni sami mogą zrobić, aby przyczynić się do poprawy trudnej sytuacji dzieci/ ludzi w innych krajach.</p> <p>Spiszcie na tablicy listę działań możliwych do podjęcia przez uczniów.</p> <p>Podkreśl te działania, które można będzie wdrożyć najszybciej.</p>	<p>jednej kartce na grupę).</p> <p>Atlas geograficzny, encyklopedia (2-3 egzemplarze na klasę).</p> <p>Książeczka pt. Nazywam się Antenor- 2-3 egzemplarze na klasę.</p> <p>Kartki (A3 lub większe) i flamastry.</p>	<p>wersja C.</p>
GLOBALNY T-SHIRT 10 MIN		
<p>Zaproś uczniów do kolejnego zadania, które pokazuje wzajemne współzależności na świecie.</p> <p>Rozdaj uczniom kartę pracy: globalny T-shirt.</p> <p>Niech każdy przez chwilę zastanowi się nad pytaniami i zapisze odpowiedzi w koszulce z lewej strony.</p> <p>Poproś kilku uczniów o powiedzenie, jakie zapisali kraje.</p> <p>Następnie opowiedz im o procesie powstawania T-shirtów i o wszystkich ludziach i krajach zaangażowanych w ten proces.</p> <p>Niech uczniowie zapiszą te wszystkie kraje w koszulce po</p>	<p>Załącznik 4 globalny T-shirt.</p> <p>Mapa świata</p>	

<p>prawej stronie. Następnie zaznaczcie te kraje na mapie.</p> <p>Kto i gdzie pracuje, bym mógł/mogła mieć T-shirt?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plantatorzy i robotnicy na plantacjach bawełny (5 głównych producentów bawełny to: Chiny, Indie, Stany Zjednoczone, Pakistan, Brazylia) • Fabryki tekstyliów zlokalizowane głównie w Azji Południowo-Wschodniej, najczęściej w Bangladeszu, Kambodży czy w Pakistanie lub w Ameryce Środkowej np.: Salwador, Dominikana. • Firmy transportowe obsługujące transkontynentalne połączenia morskie, zwykle rejestrowane na Cyprze lub w Liberii • Pracownicy portów, np.: w Rotterdamie, Hamburgu lub w Gdańsku • Międzynarodowe korporacje najczęściej pochodzące ze Stanów Zjednoczonych i Europy zachodniej lub firmy działające na rynku krajowym dające podkoszulce markę oraz zapewniające sieć dystrybucji • Urzędnicy Unii Europejskiej cłacy towary na granicy Unii • Agencje reklamowe, firmy transportowe, sprzedawcy hurtowi i detaliczni działający na terenie Polski <p>Na zakończenie tego ćwiczenia zapytaj uczniów: czy wiedzieli, że ich koszulki są aż tak globalnym produktem? Czy kupując ubrania zwracają uwagę na to gdzie były one produkowane i w jakich warunkach pracowali robotnicy? Czy wiedzą, że nadal w wielu krajach przy produkcji ubrań pracują dzieci? W jaki sposób można wpływać na los ludzi z krajów rozwijających się poprzez swoje codzienne wybory, np. kupując T-shirt?</p> <p>Zachęć uczniów, aby to samo ćwiczenie zrobili w domu ze swoim rodzeństwem i rodzicami.</p>		
REBUS - EDUKACJA GLOBALNA		
<p>Rozdaj uczniom rebusy z definicją edukacji globalnej (po jednym na parę lub grupę do 4 osób). Przedstaw zasady gry:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczniowie w parach mają za zadanie ułożyć definicję edukacji globalnej w oparciu o materiał dydaktyczny. • Liczy się czas i poprawne ułożenie definicji. • Para/ grupa, która rozwiąże zadanie podnosi rękę, a nauczyciel daje im wtedy karteczkę z numerem 1-5 • Pierwsza para/ grupa otrzymuje nr 1, druga nr 2 itd. 	<p>Załącznik 5 (wersja A/B/C) Wydrukowane i pocięte karty z definicją edukacji globalnej dla poszczególnych etapów edukacyjnych.</p>	<p>II etap edukacyjny – ma za zadanie ułożyć definicję z rozsypanki Załącznik 5A</p> <p>III etap edukacyjny- ułożyć definicję edukacji</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Kiedy już wszystkie pary/ grupy skończą pracę, następuje sprawdzenie poprawności definicji. • Zaczyna para/ grupa nr 1- jeśli definicja jest poprawna zapisujecie ją na tablicy, jeśli nie, przechodzicie do drugiej pary/ grupy, a w miarę potrzeb także do trzeciej, czwartej i piątej. • Jeśli pierwsze pięć par/ grup nie zdołało wypracować poprawnej definicji, tworzycie ją wspólnie na forum klasy. <p>Dodatkowo, jeśli pracujesz z uczniami na IV etapie edukacyjnym- zapytaj, która z definicji bardziej do nich trafia, która lepiej opisuje edukację globalną.</p> <p>Edukacja globalna to edukacja, która otwiera ludziom oczy i umysły na świat oraz uświadamia im konieczność podejmowania działań na rzecz dążenia do większej sprawiedliwości, równości i zagwarantowania respektowania praw człowieka dla wszystkich. (Definicja dla II i III etapu)</p> <p>Edukacja globalna to część kształcenia obywatelskiego i wychowania, która rozszerza jego zakres przez uświadamianie istnienia zjawisk i współzależności łączących ludzi i miejsca. Jej celem jest przygotowanie odbiorców do stawiania czoła wyzwaniom dotyczącym całej ludzkości. (Dodatkowa definicja dla IV etapu)</p>	<p>Karteczki z numerami od 1 do 5</p>	<p>globalnej z rozsypanki. Załącznik 5B</p> <p>IV etap edukacyjny- ułożyć dwie definicje edukacji globalnej z przemieszanych elementów. Załącznik 5C</p>
<p>PODSUMOWANIE I ZAKOŃCZENIE</p>		
<p>Przypomnij uczniom, czym zajmowaliśmy się podczas dzisiejszych zajęć:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zastanawialiśmy się razem, czym zajmuje się edukacja globalna, • przyglądaliśmy się jak wygląda życie chłopca z Peru i jakie globalne problemy dotyczą jego i jego rówieśników w codziennym życiu • dyskutowaliśmy o tym, jak możemy zaangażować się w poprawę ich trudnej sytuacji • sprawdzaliśmy kto i w jakim kraju pracuje na przedmioty, z których korzystamy na co dzień, • pracowaliśmy nad definicją edukacji globalnej <p>Zaproś uczniów do rundki podsumowującej: niech każdy po kolei powie, co go najbardziej zainteresowało na dzisiejszych zajęciach, co było zaskoczeniem, o czym będzie chciał opowiedzieć rodzicom lub znajomym.</p>		

PROPOZYCJA KONTYNUACJI TEMATU		
Jeśli Twoi uczniowie zainteresowali się tematem edukacji globalnej zaproponuj im zadanie domowe: W niewielkich zespołach (4-5 osobowych) niech przeszukają zasoby Internetowe wpisując hasło EDUKACJA GLOBALNA. Każdy zespół będzie miał znaleźć jakąś ciekawostkę: plakat, krótki filmik, może jakąś grę, ciekawy artykuł, czy opis ciekawej inicjatywy, a następnie opowiedzieć/ zaprezentować swoje znalezisko reszcie klasy.	Internet	

ZAŁĄCZNIK 1- EDUKACJA GLOBALNA

EDUKACJA GLOBALNA

TEMATY:

ZRÓWNOWAONY ROZWÓJ

WSPÓŁZALEŻNOSCI PÓŁNOC-PÓŁUDNIE

MIGRACJE I UCHODZCY

DEMOKRACJA I PRAWA CZŁOWIEKA

ZASOBY NATURALNE I OCHRONA ŚRODOWISKA

UBÓSTWO, KONSUMPCJA, SPRAWIEDLIWY HANDEL

CELE:

ZDOBYCIE WIEDZY O ŚWIECIE

ŚWIADOMOŚĆ GLOBALNYCH ZALEŻNOŚCI,

TRWAŁA ZMIANA POSTAW

ZAANGAŻOWANIE NA RZECZ ZMIAN NA ŚWIECIE,

ZMIANY NA ŚWIECIE.

EDUKACJA GLOBALNA:

MA POBUDZAĆ DO MYŚLENIA I WYCIĄGANIA

WNIOSKÓW, ŻE O WIELE BARDZIEJ CHODZI W NIEJ

O SZUKANIE POWIĄZAŃ I ZALEŻNOŚCI NIŻ O

UCZENIE SIĘ NA PAMIĘĆ KONKRETNYCH DANYCH,

ŻE PROMUJE ZROZUMIENIE I EMPATIE, POMAGA

PRZEŁAMAĆ STEREOTYPY, POKAZUJE ZNACZENIE

DZIAŁAŃ PODEJMOWANYCH PRZEZ JEDNOSTKI,

ZACHĘCA DO ZAANGAŻOWANIA SIĘ W

ROZWIĄZYWANIE GLOBALNYCH PROBLEMÓW.

ZAŁĄCZNIK 2 ANTENOR

ZAŁĄCZNIK 3A - dla klas 4-6

Nazywam się Antenor mam 13 lat, od siedmiu lat mieszkam z bratem w domu dla chłopców ulicy w Limie.

W pierwszej szkole było nudno. Chciałem wiedzieć więcej, a oni w kółko powtarzali to, co już wiedziałem. Ale co było poradzić – chodziłem, robiłem swoje i dostawałem dobre oceny. (...) W tej samej klasie był mój brat- Julio, ale jemu nauka szła gorzej, z powodu poważnej wady wzroku. Biedak, nie widział, co nauczycielka pisze na tablicy, więc jak mógł coś rozumieć? Musiał powtórzyć rok.

Po drugiej klasie zmieniłem szkołę, na taką gdzie jest nacisk na ekologię, solidarność, prawa człowieka, przyswajanie wiedzy poprzez doświadczenia.

Pamiętam, że jeszcze w tamtym roku chciałem się tylko bawić. Szkoła nie była dla mnie ważna. A teraz po prostu chce mi się uczyć. Gdyby nie dom Ayllu Situwa , nie wiem, czy w ogóle skończyłbym jakąkolwiek szkołę.

Brakuje mi jeszcze odpowiedzialności i uporządkowania. Chciałbym też przestać kłamać.

Choć dopiero rozpocząłem szkołę drugiego stopnia (polskie gimnazjum), już mam sprecyzowane plany na przyszłość. Chcę być dobrym dziennikarzem.

Najpierw muszę skończyć szkołę drugiego stopnia i znaleźć pracę, żeby zarobić na studia.

Będę pracował w pizzerii, jadł pizzę i studiował. Taki jest mój pomysł na przyszłość.

Wiem, że będzie ciężko, ale co poradzić... Rodziny się nie wybiera... Oglądanie za siebie nic mi nie da. Muszę iść do przodu. I nie chcę żyć w przeświadczeniu, że stać mnie tylko na bycie kierowcą autobusu. Nazywam się Antenor i będę dobrym dziennikarzem.

ZAŁĄCZNIK 3B - dla gimnazjalistów

Nazywam się Antenor mam 13 lat, (...) mam brata bliźniaka – Julia – z którym od siedmiu lat mieszkam w domu Ayllu Situwa- domu dla chłopców ulicy w Limie. Nasza mama poszła do opiekuna domu i powiedziała „ *Mam tych dwóch bliźniaków, bardzo was proszę, weźcie ich. Mam 8 dzieci, wszystkie są na ulicy. (...) Chłopcy nie mieli za wiele wspólnego z dziećmi, bo całe życie spędzili na ulicy.* (...)”

Chodzimy do szkoły rano, po południu sprzątamy w domu, wieczorem najczęściej czytamy i oglądamy telewizję. W łózkach jesteśmy o 22. A w weekend jest więcej zabawy. Sporo czasu spędzamy na pobliskim boisku. Albo budujemy bazy w ogrodzie. Ostatnio z wolontariuszką Rositą konstruowaliśmy latawce. Coś nam nie wyszły, bo tylko Julia latał. Czasami wybywamy z domu – do Parku Wodnego, na plażę, do dzielnicy Miraflores, ale do szczęścia wystarczy nam nasze boisko.

W 2007 roku rozpocząłem naukę w publicznej szkole podstawowej Jose Olaya. Nudno tam było. Chciałem wiedzieć więcej, a oni w kółko powtarzali to, co już wiedziałem. Ale co było poradzić – chodziłem, robiłem swoje i dostawałem dobre oceny. (...) W tej samej klasie był Julio, ale jemu nauka szła gorzej. Głównym tego powodem była poważna wada wzroku, z której długo nikt nie zdawał sobie sprawy. Biedak, nie widział, co nauczycielka pisze na tablicy, więc jak mógł coś rozumieć? Musiał powtórzyć rok.

Po drugiej klasie zmieniłem szkołę. Casa de Carton jest prywatna i ma (...) nacisk na ekologię, solidarność, prawa człowieka, przyswajanie wiedzy poprzez doświadczenia, stąd dużo wyższy poziom nauczania niż w szkołach publicznych, no i trzeba płacić. Do tego dużo więcej pracy. (...)

Chyba dorosłem do poważnego traktowania nauki. Pamiętam, że jeszcze w tamtym roku chciałem się bawić. Szkoła nie była dla mnie ważna. A teraz po prostu chce mi się uczyć. Gdyby nie dom Ayllu Situwa, nie wiem, czy w ogóle skończyłbym jakąkolwiek szkołę. A tak mogę być uczniem Casa de Carton, która otworzyła mi okno na świat i miała też wpływ na mój sposób myślenia.(...) Brakuje mi jeszcze odpowiedzialności i uporządkowania. Chciałbym też przestać kłamać.

Choć dopiero rozpocząłem pierwszy rok szkoły drugiego stopnia (polskie gimnazjum), już mam sprecyzowane plany na przyszłość. Chcę być dobrym dziennikarzem (...) Zatem marzę i planuję swoją przyszłość. Najpierw muszę skończyć szkołę drugiego stopnia i znaleźć pracę, żeby zarobić na studia.

Mam już pomysł, gdzie będę pracować – w pizzerii. Uwielbiam jeść pizzę! Będę pracował, jadł pizzę i studiował. Taki jest mój pomysł na przyszłość. Wiem, że będzie ciężko, ale co poradzić... Rodziny się nie wybiera... Oglądanie za siebie nic mi nie da. Muszę iść do przodu. I nie chcę żyć w przeświadczeniu, że stać mnie tylko na bycie kierowcą autobusu.

Nazywam się Antenor Alberto Corazon Alvarez i będę dobrym dziennikarzem.

Na podstawie publikacji „Nazywam się Antenor” wydanej przez Fundację Papaya. Tekst Beata Szady, zdjęcia Jacek Klisowski

ZAŁĄCZNIK 3C- dla licealistów

Nazywam się Antenor Alberto Corazon Alvarez mam 13 lat, (...) mam brata bliźniaka – Julia – z którym od siedmiu lat mieszkam w domu Ayllu Situwa domu dla chłopców ulicy w Limie. Nasza mama poszła do opiekuna domu i powiedziała „ *Mam tych dwóch bliźniaków, bardzo was proszę, weźcie ich. Mam 8 dzieci, wszystkie są na ulicy. (...) Chłopcy nie mieli za wiele wspólnego z dziećmi, bo całe życie spędzili na ulicy.(...)*”

Tak, dom Ayllu Situwa to był dla mnie inny świat. Krok po kroku poznawałem zasady jego funkcjonowania. Chodzimy do szkoły na dwie zmiany: Julio i ja na rano (szkoła prywatna), Moises, Jhordy i Eli na popołudnie (szkoła publiczna). Wszystko robimy na zmianę – mali rano odrabiają lekcje, my po południu. Oni rano sprzątają (...), my po południu. Wieczorem najczęściej czytamy i oglądamy telewizję. W łóżkach jesteśmy o 22. A w weekend jest więcej zabawy. Sporo czasu spędzamy na pobliskim boisku. Albo budujemy bazy w ogrodzie. Ostatnio z wolontariuszką Rositą konstruowaliśmy latawcę. Coś nam nie wyszły, bo tylko Julia latał. Czasami wybywamy z domu – do

Parku Wodnego, na plażę, do dzielnicy Miraflores, ale do szczęścia wystarczy nam nasze boisko.

W 2007 roku rozpocząłem naukę w publicznej szkole podstawowej Jose Olaya. Nudno tam było. Chciałem wiedzieć więcej, a oni w kółko powtarzali to, co już wiedziałem. Ale co było poradzić – chodziłem, robiłem swoje i dostawałem dobre oceny. (...) W tej samej klasie był Julio, ale jemu nauka szła gorzej. Głównym tego powodem była poważna wada wzroku, z której długo nikt nie zdawał sobie sprawy. Biedak, nie widział, co nauczycielka pisze na tablicy, więc jak mógł coś rozumieć? Musiał powtórzyć rok.

Po drugiej klasie zmieniłem szkołę. Casa de Carton jest prywatna i ma alternatywną formę edukacji (własny program nauczania, nacisk na ekologię, solidarność, prawa człowieka, przyswajanie wiedzy poprzez doświadczenia), stąd dużo wyższy poziom nauczania niż w szkołach publicznych, no i trzeba płacić. Do tego dużo więcej pracy. (...) Chyba dorosłem do poważnego traktowania nauki. Pamiętam, że jeszcze w tamtym roku chciałem się bawić. Szkoła nie była dla mnie ważna. A teraz po prostu chce mi się uczyć. Gdyby nie dom Ayllu Situwa, nie wiem, czy w ogóle skończyłbym jakąkolwiek szkołę. A tak mogę być uczniem Casa de Carton, która otworzyła mi okno na świat i miała też wpływ na mój sposób myślenia.(...)

Brakuje mi jeszcze odpowiedzialności i uporządkowania. Chciałbym też przestać kłamać.

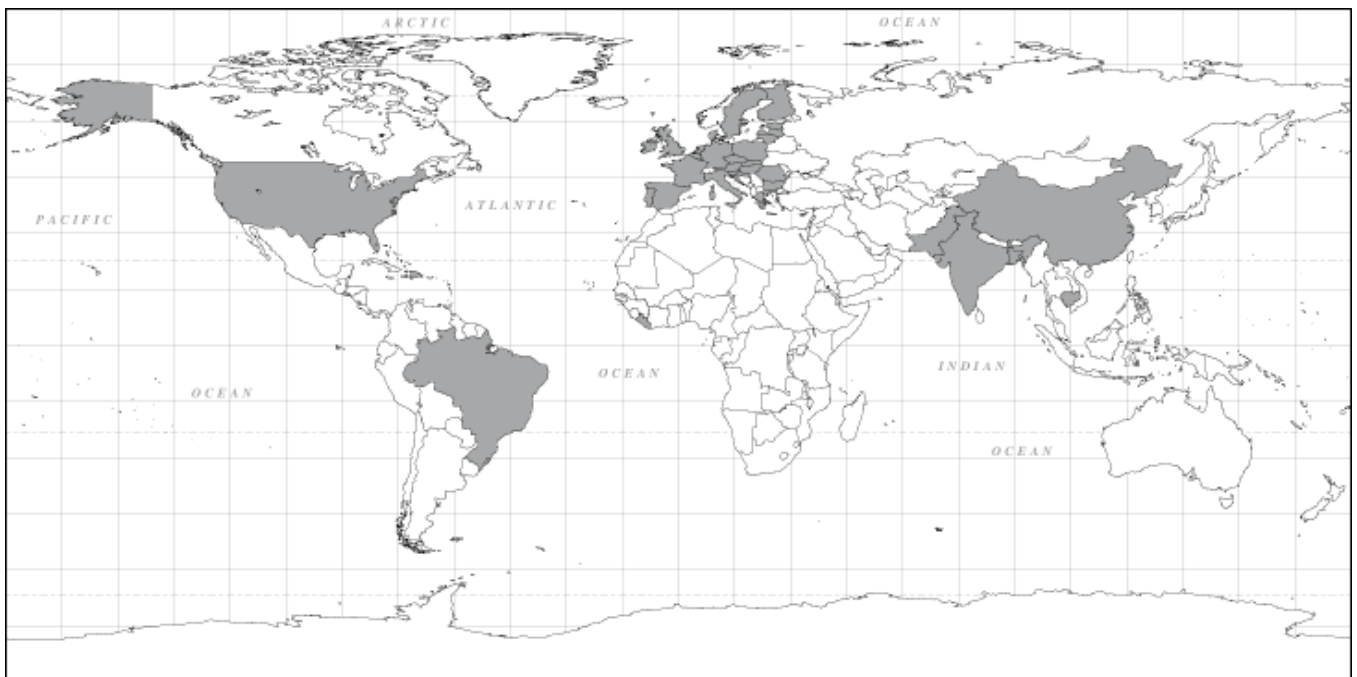
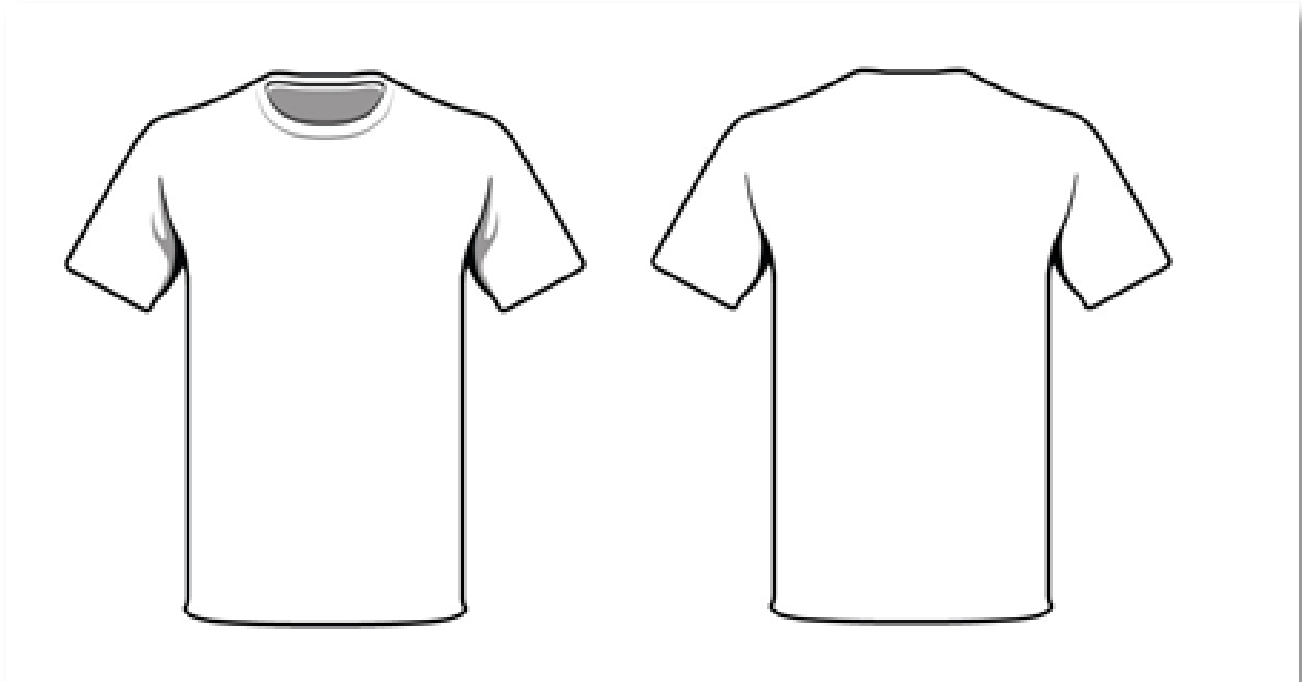
Choć dopiero rozpocząłem pierwszy rok szkoły drugiego stopnia (polskie gimnazjum), już mam sprecyzowane plany na przyszłość. Chcę być dobrym dziennikarzem, a takich w Peru szukać ze świeczką. Media mówią tylko o śmiertelnych wypadkach samochodowych. albo kto kogo zabił na ulicy. I że prezydent nie spuścił wody w toalecie. Kogo to interesuje?! (...) Zatem marzę i planuję swoją przyszłość. Najpierw muszę skończyć szkołę drugiego stopnia i znaleźć pracę, żeby zarobić na studia (w Peru prawie wszystkie uniwersytety są prywatne). Mam już pomysł, gdzie będę pracować – w pizzerii. Uwielbiam jeść pizzę! Będę pracował, jadł pizzę i studiował. Taki jest mój pomysł na przyszłość. Wiem, że będzie ciężko, ale co poradzić... Rodziny się nie wybiera... Oglądanie za siebie nic mi nie da. Muszę iść do przodu. I nie chcę żyć w przeświadczeniu, że stać mnie tylko na bycie kierowcą autobusu.

Nazywam się Antenor Alberto Corazon Alvarez i będę dobrym dziennikarzem.

Na podstawie publikacji „Nazywam się Antenor” wydanej przez Fundację Papaya. Tekst Beata Szady, zdjęcia Jacek Klisowski

ZAŁĄCZNIK 4- GLOBALNY T-SHIRT

Na rysunku z lewej strony wpisz: w jakich krajach pracują ludzie abyś mógł / mogła nosić swój T-shirt.
Na mapie poniżej zaznacz te kraje.

ZAŁĄCZNIK 5 A

Edukacja globalna to
edukacja, która otwiera
ludziom oczy
i umysły na świat
oraz uświadamia im
konieczność podejmowania działań
na rzecz dążenia
do większej sprawiedliwości, równości i
zagwarantowania respektowania
praw człowieka dla wszystkich.

Edukacja globalna to
edukacja, która otwiera
ludziom oczy
i umysły na świat
oraz uświadamia im
konieczność podejmowania działań
na rzecz dążenia
do większej sprawiedliwości, równości i
zagwarantowania respektowania
praw człowieka dla wszystkich.

ZAŁĄCZNIK 5 B

Edukacja globalna to			edukacja, która
otwiera	ludziom	oczy	i umysły
na świat	oraz uświadamia im		konieczność
podejmowania		działań	na rzecz
dążenia	do większej		sprawiedliwości,
równości i	zagwarantowania		respektowania
praw	człowieka	dla wszystkich.	

Edukacja globalna to			edukacja, która
otwiera	ludziom	oczy	i umysły
na świat	oraz uświadamia im		konieczność
podejmowania		działań	na rzecz
dążenia	do większej		sprawiedliwości,
równości i	zagwarantowania		respektowania
praw	człowieka	dla wszystkich.	

ZAŁĄCZNIK 5 C

Edukacja globalna to			edukacja, która	
otwiera	ludziom	oczy	i umysły	
na świat	oraz uświadamia im		konieczność	
podejmowania		działań	na rzecz	
dążenia	do większej		sprawiedliwości,	
równości i	zagwarantowania		respektowania	
praw	człowieka	dla wszystkich.		

Edukacja globalna to		część kształcenia	
obywatelskiego	i wychowania,		która
rozszerza jego zakres			przez
uświadamianie		istnienia zjawisk	
i współzależności	łączyących ludzi i miejsca.		
Jej celem jest	przygotowanie	odbiorców	
do stawiania czoła		wyzwaniom dotyczącym	
całej ludzkości.			